

je, da zmetati. Tudi jajčje lupine bi naj pomešali z drugo
nje je ponehko pičo in jih dali kuram.

Sploh pa
pregleda
lato, treh

Poslano.

Iz Gornje Radgone. Čuje se od vseh krajev, da
ljudje govorijo zakaj da Vračko ne toži zavoljo teh
nesramnih napadov, priobčenih v krajnski cunji, ki
se pritepe vsakih 14 dni od tam gor k nam na lepi zeleni
Stajer. Na to hočem odgovoriti sledeče. Vsakdor ve kako
malo ima od nas kateri upati, da bi pred kranjskimi
porotniki njegova obveljala, zakaj, že naprej mora biti
vsakdor prepričan, da bi kranjski porotniki glasovali
proti resnici. Seveda bi bili stroški v takem slučaju
zastonj. Ne bodem odgovarjal nadalje tej kranjski
cunji, boljše povedano temu kranjskemu norcu, ker
je ta dohtarsko farški časnik podoben steklemu psovu,
kateri človeka napada, čeprav mu ni ničesar storil.
Sicer pa je dotični dopis iztok stekline, katera raz-
graja po našem gornjeradgonskem okraju v posamez-
nih krajih. In čudovito je, da žive ti nemirneži
skoraj povsodi v bližini cerkve. Tako jih imamo pri
Sv. Jurju ob Ščavnici prav dosti, dovolj jih je tudi
pri Kapeli in pri Sv. Petru pri Radgoni. Tukaj še
celo župnik nima mira, ker noče s temi nemirneži
držati. Žalibog, da se nahajajo med temi nemirneži
tudi kmetje, kateri ne pomislijo, da vsa ta takozvana
nova slovenska politika kmečkemu stanu jako ško-
duje, ker spravlja kmečki stan na nič. Tudi za naš
okrajni zastop ni nikakega pomena je li tega ali dru-
zega mišljenja. Seveda bi ga klerikalci kaj radi imeli
v rokah, da bi potem ložje z nami gospodarili. Zato
pa si prizadevajo pri vsaki volitvi, spraviti naše kmečko
gospodarstvo v svoje roke. Izvolili bi si najraje take
ljudi, kateri ne znajo presoditi, kar je tema ali luč.
In ravno ti klerikalni tepci porabijo vsako priložnost,
da bi me očrnili in pišejo o meni gorostastne laži,
samo da bi na ta način zabranili mojo izvolitev. Ti
ludje se nobene laži ne sramujejo, a vstrajni pa so
v svojih lažeh. Že skozi trideset let lažejo o meni,
a do sedaj še niso ničesar v svoj prid dosegli. Ti
ljudje se mi zdijo, kakor psi, ki lajajo na mesec.
Mesec pa gre svojo pot naprej, kakor mu jo je Bog
odločil. — Le glejte naše zadnje volitve v okrajni
zastop. Ali še se spomnite, kar so pisale „Domovinā“,
„Gospodar“ in več takih cunj? Dohtar Leo Kreft je
osnoval takrat celo neki odbor, kateri bi bil moral
za to skrbeti, da bi bili ti gospodje dobili okraj v
svoje roke. Z denarji so si pridobili tistih osem
glasov. Ko pa je prišlo do volitve so klerikalci
Krefta izbrcnili, najbrž radi tega, ker se je v neki
gostilni v Očeslavcih obnašal malo preveč — pošteno.
Kaj pa se je dalje pripetilo tem odbornikom, smo
pa zvedli od okrožne sodnije v Mariboru.

Sodnija ne pozna šale in bilo je treba pihati
kaše! Še nekaj novega smo zvedeli od teh mogočnih
volilcev. Ti volilci kričali so vedno „svoji k svojim.“
Konečno njim je njihov ljubljene dohtar Rozina prav
zdatno pokazal, kako on razume geslo „svoji k svo-
jim.“ Pred par mesci jim je poslal na gornjerad-

gonsko sodnijo račun, s katerim je zahteval od njih
za zastopanje celih 266 kron. — To je „svoji k
svojim!“

Vi Jurjevčani, ki ste še kmečkega mišljenja in
zdrave pameti, prosim Vas tukaj javno, naznanite mi
tistega človeka, ki je pisal dotični članek, ker sem
prepričan, da ga je pisal eden izmed tistih mrač-
njakov, ki ne morejo trpeti mojih somišljenikov. Gosp.
župnik od sv. Jurija, kaj pa Vi porečete k temu?
Je li to nova vera, da se ljudje tako obrekujejo? Vas
gospod župnik to najbolj skeli in peče, da je naš
okrajni zastop v kmečkih rokah. Jurjovski učitelji se
v novejšem času pečajo prav temeljito s politiko in
s časopisjem, kar po mojem mnenju gotovo ni ta-
mošnji šoli in njeni mladini v korist. — Čudno se
mi zdi, da sta postala Mihelič in Kocmut kar na en-
krat moja ljuta sovražnika, ko pa smo si vendar bili
poprej dolga leta najboljši prijatelji. Tistega dopisuna,
ki o meni piše take lažnjive članke, pozivljam naj se
prihodnjič tudi podpiše, ako ima korajžo. Za hrbtom
in brez podpisa človeka česar dolžiti in ga blatiti v
očeh javnosti, je skrajno podlo in bojazljivo in tak
človek je breznačajnejš. Podpiši se ako se upaš podla
duša, potem še le ti je upati, da ti bodejo verjeli
poštenjaki! Tisti pa, ki ti verjamejo sedaj, ki držijo
sedaj s teboj, ko me tako zahrbtno napadaš, niso
ničesar boljši, kakor si sam in so ravno toliki hli-
navci in hinavci, kakor ti nesramni, brezčastni obre-
kovalet.

V Gornji Radgoni, konec januarja 1905.

Vračko.

Pisma uredništva.

Amerika. Vse Vaše dopise priobčimo v prihodnjem
listu ob enem. Hvala. Bodite zdravi! — „Naprej.“ Do
1. maja 1905. Hvala! — Vse naše vrle dopisnike, vse
naše sodelovalce prosimo tem potom potrpljenja. Kakor vidite,
je itak naš list že preobložen z dopisi. Prosimo, pošiljajte
samo kratke dopise in samo najvažnejše stvari. Vsi dopisi,
katere smo sprejeli, pridejo s časom na vrsto, le potrpite.
Noben dopis ni romal v koš, toda kar ni mogoče ni mogoče.
List bi moral biti še enkrat tolik, če bi hoteli vsem željam
ustreči. Le potrpite! Radi samih dopisov ne moremo izdati
priloge, ker priloga preveč stane in nam je treba varčno go-
spodariti z denarjem, kateri ni naš, temveč naročnikov. Bodite
srčno zahvaljeni za Vaše tako občno, vsestransko zanimanje.
Skrbite za nove naročnike, da bomo postali tem preje tem
bolje tednik. Potem se bodejo lahko spolnile vsakomur takoj
njegove želje. Še enkrat, le potrpite. Srčno hvalo in iskrene
pozdrave Vam pošilja: Uredništvo in upravnistvo „Štajerca.“

Dva mizarska pomočnika
iz dežele se sprejmeta pri Jos.
Vogrinc, mizarju na Hajdinu
pri Ptuj. 70

Vinograd

69
leže v davčni občini Gorišak,
blizu turškega vrha (Türkenberg),
kateri je popolnoma na novo na-
sajen z ameriškimi trtami, ki
že rodijo, se takoj pod ugodnimi
pogoji proda. Hram je zidan in
z opeko (ciglom) krit. V hramu
je stanovanje, klet in preša. Raz-
ven tega spada k vinogradu še
tudi viničarska hiša. Več pove
gospa Putrich v Ptuj.

Dober hlapec,

kateri zna opravljati
kmečka dela, tudi koči-
rati, se sprejme v službo.
Za plačilo dobi razven
20 kron na mesec še celo
oskrbo. V službo vstopi
lahko 1. marca t. l. Naslov
(adres) je: **Josef Fürst**,
floriajnske ulice šte. 1.